

ת"פ 4411/07/19 - מדינת ישראל נגד עבדאללה אבו זאיד

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

16 בינואר 2020
ת"פ 4411-07-19 מדינת ישראל נ' אבו זאיד (עציר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: עבדאללה אבו זאיד (עציר)

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר, במסגרתו, כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הן עיקריהן:

במהלך החודשים פברואר 2018 ועד פברואר 2019, משטרת ישראל הפעילה סוכן סמוי (להלן: "הסוכן") לשם איסוף ראיות נגד חשודים שונים בתחום עבירות הנשק.

במהלך התקופה האמורה, הסוכן הכיר את אימן אבו סיאם (להלן: "אימן") מרהט, והיה עמו בקשר. בתאריך 22.06.18 אימן הציע לסוכן לקנות אקדח מסוג "סטאר" תמורת ₪ 25,000. בהמשך לכך, ביום 24.06.18 בשעת ערב, הסוכן אסף את אימן ולאחר מכן אסף את ג'יהאד אבו סיאם (להלן: "ג'יהאד"), וג'יהאד הנחה את הסוכן לנסוע למרכז רהט על מנת לפגוש את הנאשם. כשהגיעו למקום, ג'יהאד ירד מהרכב, פגש בנאשם ושוחח עמו, ואז חזר לרכב ואמר לסוכן לנסוע למקום אחר אליו יגיע הבחור שמחזיק את האקדח. לאחר שהמתינו זמן לא קצר, התקשר ג'יהאד אל הנאשם ואמר לו שאם הוא ממשיך להתעכב הם עוזבים את המקום. ג'יהאד אמר לסוכן שכדאי לחכות ושהנאשם אמר לו שהבחור כבר הגיע לרהט. בהמשך, ג'יהאד הורה לסוכן לנסוע למקום מסוים ברהט, שם חנו מאחורי רכב מסוג מזדה. ג'יהאד ירד מהרכב, הלך לכיוון המזדה וכעבור זמן קצר שב לרכבו של הסוכן עם הנאשם ומחמד אבו טהה (להלן: "מחמד") ושלושתם עלו לרכב הסוכן. תוך כדי נסיעה, מחמד הוציא אקדח מסוג סטאר (להלן: "האקדח"), דרך אותו מספר פעמים והעבירו לג'יהאד. הסוכן עצר את הרכב בסמוך לבית ספר ברהט ובני החבורה הלכו לוואדי סמוך והסוכן בדק את הנשק על ידי ירי באוויר. לאחר מכן הסוכן מסר למחמד ₪ 23,000 ומחמד אמר לסוכן שיש ברשותו נשקים נוספים אם הסוכן ירצה.

בהמשך למתואר, נוצר קשר טלפוני ישיר בין הנאשם לסוכן.

בתאריך 10.09.18 הנאשם שלח לסוכן הודעת ווטסאפ שיש לו "קורולה" חדשה למכירה, שכוונתו היא לנשק מסוג קרלו. בהמשך, הנאשם שלח לסוכן את תמונת הרובה וכתב שהנשק חדש ופעם ראשונה שהנאשם רואה

אותו, והוא עולה 8,500 ₪. כעבור יומיים, הסוכן אסף את הנאשם ובהנחייתו הם נסעו לתל שבע לביצוע העסקה. סמוך לפני הגעתם לתל שבע הנאשם התקשר לפתחי אבו טהה (להלן: "פתחי") שהכווין אותו בנסיעה בישוב עד אשר פגשו בפתחי. כל החבורה הגיעה לשיג של פתחי ובשלב מסוים אחד הנוכחים הביא לשיג נשק מסוג תת מקלע מאולתר, והסוכן והנאשם, כל אחד בתורו, דרכו את הנשק ובדקו אותו. הסוכן והנאשם התמקחו על מחיר הנשק, ובסופו של דבר הסוכן שילם על הנשק 8,500 ₪, והוא והנאשם עזבו את המקום וחזרו לרהט, שם בדקו את הנשק וראו שהוא יורה, והסוכן נתן לנאשם 200 ₪ עבור חלקו בעסקה.

בתאריך 13.09.18 הנאשם יצר קשר עם הסוכן והציע לו לקנות שני כלי נשק מסוג "קרלו", האחד תמורת 8,000 ₪ והאחר תמורת 7,500 ₪. בתאריך 16.09.18 דיברו השניים על העסקה ובערב, בתיאום מראש, הסוכן אסף את הנאשם והם נסעו לתל שבע לביתו של פדל אבו טהה. שם, פדל מסר לסוכן תת מקלע מאולתר ובני החבורה בדקו את הנשק ווידאו שהוא יורה. הסוכן לקח את הנשק, שילם לפדל 9,000 ₪ והוא והנאשם נסעו מהמקום.

בהמשך, הסוכן והנאשם נסעו לכיוון רהט ובדרך הנאשם התקשר למוחמד אבו חאמד ואמרו לו שהם בדרך אליו. כשהגיעו למקום הם פגשו במוחמד הנ"ל, שהיה ברכבו עם ילד, והנאשם הלך אל מוחמד ושוחח אתו. בשלב מסוים הילד הביא תת מקלע מאולתר עטוף בשמיכה ומסרו לידי מוחמד וזה מסרו לנאשם, שהעבירו לסוכן. לאחר דין ודברים, ובהתאם להצעת הנאשם, הוסכם שהסוכן יקנה את הנשק תמורת 6,500 ₪. בני החבורה בדקו את הנשק ווידאו שהוא יורה. הנאשם לקח את הנשק ממוחמד והעלה אותו לרכבו של הסוכן, והסוכן שילם את הכסף למוחמד ונתן לנאשם 800 ₪ על חלקו בעסקה.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע ב- 4 עבירות של עסקה אחרת בנשק, בצוותא, לפי סעיף 144 (ב2) בחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

3. הנאשם ביקש לצרף את כתב האישום שהוגש נגדו בת.פ. 60167-10-17 ולהודות בעובדותיו והדבר ניתן לו. הנאשם הודה כי בהזדמנות מסוימת בחודש ינואר 2017, לאחר שנכשל בטסט נהיגה, גרם לחבלה במזיד לרכבו של המתלונן, שלימד אותו נהיגה, בכך שניקב את ארבעת צמיגי הרכב וניפץ את השמשה האחורית שלו. כן הודה, שהגיע עם אחר למשרדו של המתלונן, והאחר איים על המתלונן בפגיעה שלא כדין בגופו ובפרנסתו באומרו "תיזהר אני אסלק אותך מרהט, אני אראה לך", והנאשם סייע לאחר בכך שנכח במשרד, צעק ודרש את טופס הנהיגה שלו.

בעקבות המתואר, הנאשם נעצר על ידי המשטרה ובהמשך בית משפט השלום לנוער שחרר אותו בתנאים מגבילים ובין היתר מעצר בית מלא בבית הוריו למשך מספר ימים ואיסור על יצירת קשר עם מי מהמעורבים. תוך כדי תקופת המגבלות כאמור, הנאשם הגיע למשרדו של המתלונן ובכך הפר את הוראת בית המשפט.

בהתחשב בכך שבעת ביצוע העבירות בתיק שצורף, היה הנאשם קטין, נקבע כי הוא ביצע עבירות של, חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 ה' בחוק העונשין; סיוע לאיומים, לפי סעיפים 192 ו- 31 לחוק העונשין; והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

4. ההסדר בין הצדדים בתיק כאן לא כלל הסכמה לעניין העונש. בתיק שצורף, הצדדים הסכימו להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסך 200 ₪, פיצוי למתלונן בסך 600 ₪, וחתימה על התחייבות להימנע מעבירה.

5. נוכח גילו של הנאשם בעת ביצוע העבירות, חובה לקבל עליו תסקיר של שירות המבחן.

תסקיר שירות המבחן

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאשם בן 20, רווק, עצור מזה 9 חודשים. סיים 11 שנות לימוד. עזב את המסגרת הלימודית על מנת להשתלב בתעסוקה בעקבות קשיים כלכליים במשפחתו. הנאשם ציין כי טרם מעצרו התארס והיה עתיד להתחתן. תיאר התמודדות עם מצוקה כלכלית כרונית וחוסר באמצעים בסיסיים. נעדר הרשעות קודמות.

הנאשם מודה בביצוע העבירות בתיק זה ובתיק שצורף. טען, שהכיר את המעורבים בתיק הנשק והשתתף בעסקאות על מנת להראות כבוד לשותפיו ולקבל את הערכתם על כך שסייע להם. ציין כי במהלך ביצוע העסקאות לא ייחס חשיבות למשמעות מעשיו והסיכון בהם, על רקע תפיסתו כי הוא משמש רק כמתווך בין הצדדים. מבין שהתנהג באופן בעייתי ומעוניין לעשות מאמץ לרכוש כלים להתמודד עם מצבים דומים בעתיד.

אשר לתיק שצורף, מסר, כי לאחר שנכשל פעמיים במבחן הרישוי, הטיל את האשמה על המתלונן והחליט לנקום בו ולכן פגע ברכבו. ויום לאחר מכן הגיע עם אחר לקחת מסמכים שהיו אצל המתלונן על מנת לעבור למורה אחר, ושניהם איימו וקללו את הנוכחים. ביחס לעבירת ההפרה, טען, כי לא יחס חשיבות להרחקתו מהמתלונן.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם מצבי קונפליקט על רקע חברתי ולהציב לעצמו גבולות, ונוטה להיגרר אחר דמויות אותן תופס כחזקות ממנו, ובמצבי קונפליקט ולחץ הוא עלול להגיב באופן אימפולסיבי ואלים.

שירות המבחן שקל את גורמי הסיכוי והסיכון של הנאשם והתרשם כי קיימת רמת סיכון להתנהגות עוברת חוק בעתיד. והמליץ על ענישה מוחשית ועל בחינת שילובו בטיפול במסגרת מאסרו.

טענות הצדדים

1. ב"כ התביעה תיארה את חלקו של הנאשם בעסקאות המפורטות בכתב האישום המתוקן. טענה כי הגם שהנאשם מוגדר כמי שתווך בעסקאות, הרי שהיה לו תפקיד מרכזי בהן. עמדה על הערכים המוגנים בעבירות הנשק ועל הנזק הפוטנציאלי שבהן. טענה כי העבירות בוצעו בתוך פרק זמן קצר ומול אותו סוכן, ויש לראות בכלל המעשים כאירוע אחד הכולל מספר עבירות. וטענה כי מתחם העונש ההולם נע

בין 6 ל- 10 שנות מאסר בפועל. ציינה כי תסקיר שירות המבחן על הנאשם שלילי. עמדה על התיק הנוסף שצורף. ועתרה להטיל על הנאשם עונש הנע בין 7 ל- 7.5 שנות מאסר בפועל. הגישה את גזרי הדין שניתנו בפרשה. ציינה כי אין בין המקרים בפרשה מקרה המייחס לנאשם 4 עסקאות נשק שונות, אך הפנתה למקרה אחר בו דובר על סחר של נשק אחד עד שלושה כלי נשק ונקבעו עונשים שנעו בין 45 ל- 68 חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס כספי משמעותי.

2. ב"כ הנאשם טען בקשר לתיק שצורף, שבעת ביצוע המעשים היה הנאשם קטין, בן 17.5; טען שהתיק היה קבוע להוכחות אך לאחר שהנאשם נעצר בתיק הנשק, הוא החליט לצרף את התיק לתיק הנשק; וטען שההסכמה העונשית נעוצה בקושי של התביעה להוכיח שהנאשם הוא זה שביצע את המעשים.

אשר לתיק הנשק, טען, כי הנאשם בן 20, ללא עבר פלילי. טען, כי בנסיבות הענין יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירועים שיוחסו לנאשם. ציין שהנאשם לא החזיק בעצמו בכלי נשק ולא הציע אותם למכירה, ופעולותיו לאחר העסקה הראשונה התמצו ביצירת קשר עם הסוכן ובהצעות לרכוש כלי נשק של אחרים. טען שהסוכן הבין שהנאשם יכול לתווך בינו ובין אחרים וביקש ממנו למצוא לו כאלה.

הוסיף כי הנאשם סיים 11 שנות לימוד והחל לעבוד בשל מצוקה כלכלית. ציין את האמור בתסקיר שירות המבחן באשר למניע של הנאשם לביצוע המעשים. והוסיף כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, חסך בזמן שיפוטי ולקח אחריות על מעשיו. טען כי אין בפסיקה מתחם עונש הולם בעבירות נשק בסדר גודל שהתביעה טוענת לו, וטען שמתחם העונש ההולם כאן נע בין 14 ל- 28 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם הביע צער על מעשיו ואמר כי המאסר שינה את חייו והוא מבטיח לעצמו לא לחזור לבית הסוהר. ביקש את התחשבות בית המשפט.

דין והכרעה

1. הנאשם הורשע בתיק זה בארבע עבירות נשק. ארבעתן מאותו סוג; הן בוצעו בתוך פרק זמן קצר יחסית; באותו איזור ועם אותו סוכן משטרת; וקיים קשר ענייני ביניהן; ובנסיבות, יש לראות בהן כמהוות אירוע אחד ולקבוע להן מתחם עונש הולם כולל.

2. בפרשה זו נמכרו לסוכן משטרת ארבעה כלי נשק - אקדח אחד ושלושה תתי מקלע מאולתרים מסוג "קרלו".

זמינות כלי הנשק הבלתי חוקיים בישראל הולכת וגדלה וכך גם מתרחבת תופעת הסחר בהם. כלי נשק שונים נגנבים מאזרחים, מחברות שמירה ומצה"ל, וכלי נשק מאולתרים מיוצרים בשטחי הרש"פ ומוצאים את דרכם לישראל. והביקוש לכלי נשק, לשימוש עברייני ולסחר בלתי חוקי בהם, הולך וגדל. וכך, רובים הפכו לסחורה העוברת לסוחר, ומכירתם הפכה לתחום עברייני מניב רווחים.

סביר להניח שכלי הנשק הבלתי חוקיים נרכשים לא על ידי אנשים נורמטיבים ושלא על מנת לראותם בלבד. ובסופו של דבר, מצב של ריבוי כלי נשק בלתי חוקי המוחזק בידי אנשים העלולים לעשות בו שימוש פוגעני, מסכן מאוד את שלום הציבור ובטחונו.

3. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות הנשק, הם בין היתר, שמירת החיים והגוף ושמירת שלום הציבור ובטחונו. כאן, בהתחשב בריבוי העסקאות, בסוגי כלי הנשק ובנסיבות העברתם מיד ליד, מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא גבוהה.

4. החומרה הטמונה בסחר בלתי חוקי בנשק, ברורה מאליה.

"כלי הנשק הנסחרים עלולים לעבור מיד ליד. הם לא נרכשו באופן חוקי וחזקה שהם לא נועדו לשמש מטרה חוקית. גם כשהם נמצאים בידי אדם שאינו עבריין טמונה בהם סכנת חיים. קל וחומר אם הם מתגלגלים ומגיעים לידי גורמים עוינים, ועלינו לקחת בחשבון אפשרות זו, להרתיע מפניה ולמנוע את הסכנה המחמירה והולכת הצפויה מן הסחר בנשק. לכן שומה על בית-המשפט להתריע כנגד סכנה זאת ולפעול כנדרש כדי להרתיע מפני עבירה זאת". (ע"פ 4609/98 טאהא נ' **מדינת ישראל**, תק - על (2)99(716).

"**אין ערוך למסוכנות הסחר הבלתי חוקי בנשק.** נשק שכזה עושה את דרכו בדרך לא דרך לידיים עברייניות, לגורמים עוינים, לשימוש פלילי ולפעילות טרור. **סכנת נפשות ליחידים ולציבור.** בשיקולי הענישה בכגון דא **יש לבפר את האינטרס החברתי הכולל, על פני נסיבותיו האישיות של נאשם**" - ע"פ 3138/11 עפיף הייבי נ' מדינ"י (פורסם בנבו 6.3.12)

5. עבירת "עסקה אחרת בנשק", בה הורשע הנאשם, אינה שונה במהותה מעבירת הסחר בנשק. שתיהן נכללות - יחד עם מעשים אחרים - באותו סעיף עבירה, והעונש הקבוע לכל אחת מהן - 15 שנות מאסר - זהה. (כמובן שבקביעת מתחם העונש הכולל והעונש הראוי למעשה עבירה מוגדר, יש משמעות לטיב המעשה הקונקרטי, לחומרתו ולמידת אשמו של הנאשם).

"... המונח "עסקה אחרת" בא להרחיב את האיסורים לעסקאות בנשק מכל סוג שהוא, ולא רק עסקאות בגדר סחר במובנו הקלאסי (ראו: יעקב קדמי על הדין בפלילים חלק רביעי 1975 (2006)... הסעיף אינו דורש כי המוסר יעשה זאת פיסית או שיהיה נוכח במעמד המסירה. זוהי מהותה של העסקה האחרת בנשק, אשר טומנת בחובה מגוון עסקאות לא טריוויאליות בנשק, בשונה מעסקאות סחר, ייצור, ייצוא וייבוא" - ע"פ 8959/14 **דניאל בן סימון** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.06.15).

6. כרוב העבירות, גם בעבירות הנשק, ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, המושפעת מנתונים

ומרכיבים שונים ובהם סוג הנשק וטיבו, כמותו, נסיבות המעשה והעושה, ועוד.

עם זאת, בשנים האחרונות ישנה מגמת החמרה מוצהרת בענישת עבירות אלה -

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. **הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה...**" - ע"פ 1323/13 רך חסן נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.06.13)

"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלום הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים הם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממש... החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, **מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו**, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה (עניין דהוד, פסקה 11; עניין חסן, פסקה 12; עניין עספור, פסקה 7). משכך, **חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי** (ע"פ 5643/14 עיסא נ' **מדינת ישראל** (23.6.2015) (להלן: עניין עיסא), פסקה 13; עניין נפאע, פסקה 5). - ע"פ 8045/17 **מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.8.18)

7. בעבירות החמורות, ובהן עבירות הנשק, נסיבותיו האישיות של הנאשם ושיקולי השיקום שלו נסוגים מפני האינטרס הציבורי שבהרתעת עבריינים ומפני שיקולי הגמול, ובתי המשפט מטילים עונשי מאסר בפועל גם על מי שזו היתה עבירתו הראשונה (ראה **אבו דחאל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.3.2004); ע"פ 5220/09 **עוואודה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30/12/09)).

8. הלכה למעשה, בתי המשפט מטילים על עבירות הנשק החמורות עונשי מאסר משמעותיים -

בע"פ 448/15 **אמיר דבש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.11.15) המערער הורשע בשתי עבירות של עסקה בנשק. נטען כי אחר התקשר לסוכן לבשר לו שביכולתו לארגן לו שלושה כלי נשק שימשו אותו בסכסוך

עם חמולה. לאחר משא ומתן ביניהם שכלל פגישה מקדמית, נפגש הסוכן עם המערער ואחר על מנת לרכוש אקדח חצי אוטומטי מסוג קולט ומחסנית תואמת טעונת כדורים. המערער והאחר נכנסו לרכבו של הסוכן ולאחר חילופי דברים שלף המערער את האקדח שהוסתר מתחת לחולצתו ומסר אותו לסוכן. בתמורה לאקדח, המחסנית והכדורים, מסר הסוכן לאחר סכום של 14,000 ש"ח, אותו העביר האחר למערער. יומיים לאחר מכן נפגשו הסוכן, המערער והאחר ובמהלך הפגישה הציעו המערער והאחר לסוכן כלי נשק שונים במחירים שונים. ובסיום הפגישה סוכם כי המערער יארגן לשוטר אקדח. מספר ימים לאחר מכן, נפגש האחר עם הסוכן, ובהמשך, לבקשת האחר, הגיע המערער למקום, נכנס לרכבו של הסוכן, ניהל עמו משא ומתן לגבי רכישת כלי נשק והם קבעו להיפגש מאוחר יותר. לאחר מכן חזרו המערער והאחר, והמערער נכנס לרכבו של הסוכן כשהוא אחוז בידו בתת מקלע ומחסנית, הציג אותם לסוכן והדריך אותו כיצד לתפעל אותו. המערער ציין כי ברשותו שני תתי מקלע ושלוש מחסניות (להלן: "כלי הנשק"), והציע לסוכן לרכוש את כלי הנשק תמורת 15,000 ₪.

לאחר תיאום טלפוני והשלמת פרטי העסקה, נפגשו הסוכן המערער והאחר, והמערער מסר לאחר שני תתי-מקלע מאולתרים ומחסנית, והאחר מסר אותם לסוכן. בתמורה לקבלת הנשק מסר השוטר לאחר סכום של 15,000 ₪ ו- 500 ₪ נוספים שיועדו לאחר.

בית המשפט המחוזי קבע כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל עסקה, וקבע כי מתחם העונש לעבירה של מכירת האקדח, מחסנית וכדורים נע בין 18 ל 36 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם לעבירה של מכירת שני תתי המקלעים ומחסניות נע בין 36 ל 60 חודשי מאסר בפועל. והטיל על המערער 20 חודשי מאסר בפועל בגין מכירת האקדח, המחסנית והכדורים, ו- 40 חודשי מאסר בפועל בגין מכירת שני תתי מקלע מסוג קרל גוסטב, מחסנית וכדורים. וסך הכל 60 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. בערעור, קיבל המערער את הצעת בית-המשפט להקלה בעונשו ל - 54 חודשי מאסר, לאחר שהחל לקחת חלק בטיפול קבוצתי ופרטני אינטנסיבי לגמילה מסמים.

בע"פ 6210/10 **מדינת ישראל נ' מאדי אגבריה** (ניתן ביום 23.03.11) הורשע המשיב בעבירות של עשיית עסקה אחרת בנשק והחזקה, נשיאה והובלת נשק. בכתב האישום תוארו שתי עסקאות נשק שביצע המשיב עם סוכן משטרתי סמוי, על בסיס היכרות מוקדמת עימו, שכללו אקדח ורובה מסוג AUDI עם מחסנית וכדור 9 מ"מ. בית המשפט המחוזי הטיל על המשיב **30 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים, **והפעיל מאסר מותנה לתקופה של 18 חודשים**, מתוכם 6 חודשים בחופף ו-12 חודשים במצטבר, כך שסך הכול הוטלו על המשיב **42 חודשי מאסר בפועל**.

בית המשפט העליון קיבל את הערעור וקבע-

"אומר בקצרה כי יש ממש בערעור וכי **העונש שהוטל על המשיב אינו עולה בקנה אחד עם רף הענישה בעבירות ובנסיבות כגון דא**. המדובר בשתי עסקאות נפרדות בנשק, שבוצעו במועדים שונים על פני תקופה של מספר חודשים, מה שמצביע על נגישותו של המשיב לכלי נשק ולכך שהוא מסוגל ונכון לספק נשק לכל מזמין המרבה במחיר. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המשיב... לא רק זאת, אלא שהמשיב ביצע את העבירות שעה שהיה תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי. מכאן, שהמשיב לא למד, לא שנה ולא הפנים את לקחו, וגם המאסר על תנאי לא הרתיעו מלשוב לסורו... אין

צורך להכביר מילים לגבי חומרת העבירה. **סחר בנשק הוא תופעה רווחת לצערנו, ונשק שיוצא מידי המחזיק בו, אין לדעת להיכן יתגלגל ומה ייעשה בו, אם לפעילות פלילית ואם לפעילות טרור. על בית המשפט להרים תרומתו במאבק נגד "הקלות הבלתי נסבלת שבה סובב נשק חם או קר על נגזרותיו בידיים עברייניות. פעמים שהנשק נוטל חיי אדם, פעמים הוא פוגע בגוף האדם, ופעמים מתמזל המזל ובסייעתא דשמיא, אין פגיעה גופנית"** (כב' השופט רובינשטיין בע"פ 9543/09 בילאל רחאל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 19.1.2010)). החוטה בעבירות כגון דא, נוטל סיכון כי יידרש לשלם מחיר כבד בשל כך, קל וחומר בעניינו של המשיב, שכבר חטא בעבר בעבירות אלו... אשר על כן אנו מקבלים את הערעור, אך כדרכה של ערכאת ערעור מבלי למצות את העונש, כך שעל המשיב יוטל עונש מאסר בפועל של 42 חודשים (במקום 30 חודשים), ובנוסף, יופעל במצטבר ובמלואו עונש המאסר המותנה בן 18 חודשים שנגזר על המשיב בת"פ 40089/05 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב. **סה"כ ירצה המשיב 60 חודשי מאסר** שימנו מיום מעצרו...".

בע"פ 9579/10 **חוסאם אבו רג'יס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.04.11) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירות של נשיאה והובלת נשק וביצוע עסקה אחרת בנשק מסוג M16 והותיר על כנו עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ 23645-03-19 **מדינת ישראל נ' אחמד אבו עיאדה** (ניתן ביום 10.09.19) הורשע הנאשם בביצוע עבירות של עסקה אחרת בנשק, סיוע לנשיאת נשק וסיוע לעסקה בנשק. באותו עניין דובר בעסקאות למכירת שני רובי M16 ואקדח לסוכן משטרת. ביחס לנאשם צוין כי אמנם הוא **לא היה "הרוח החיה" מאחורי עסקאות הנשק ובעיקר מילא אחר הוראות אדם אחר**, אך מעורבותו לא היתה מינורית, הוא נכח פיזית בביצוע העסקאות, גילה ידע ביחס למיקום כלי הנשק והתחמושת וסייע בהבאת הסוכן אל מקום המפגש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 42 חודשי מאסר בפועל. והוטלו על הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ 56177-03-18 **מדינת ישראל נ' עוודאלה ואח'** (פורסם בנבו, 29.04.19) בית המשפט המחוזי השית על נאשם 3, בעל עבר פלילי, שהורשע בביצוע "עסקה אחרת" בנשק מסוג M16 מאולתר, ללא קבלת תמורה, עונש של **18 חודשי מאסר בפועל**. נטען כי חלקו של הנאשם 3 בפרשה לא היה זניח, וכי הוא תרם תרומה מהותית להוצאת העסקה אל הפועל. יחד עם זאת, צוין כי הוא לא יזם את העסקה, לא שוחח עם הסוכן, לא נפגש עמו, לא נגע בנשק, לא קבע את מחיר הנשק, ואף אין טענה כי הוא קיבל תמורה כלשהי עבור חלקו בפרשה. ונקבע כי מתחם העונש ההולם בגין העבירה של "עסקה אחרת בנשק" בהתייחס לנשק דמוי רובה סער M-16 בה הורשע הנאשם 3 - נע מ- 15 עד 36 חודשי מאסר בפועל. הוגש ערעור שטרם נדון.

בת"פ 35186-03-18 **מדינת ישראל נ' סאמי קאסם** (פורסם בנבו, 24.01.19) בית המשפט השית על שני נאשמים שהורשעו בעבירות נשק עונש של **24 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם 1 הורשע בביצוע עסקה אחרת בכך שתיווך בין נאשם 2 לסוכן המשטרה תמורת 2,000 ₪. נאשם 2 הורשע במסגרת הסדר טיעון, במסגרתו התביעה הגבילה עצמה ל 28 חודשי מאסר, בעבירה של סחר בכך שמכר לסוכן אקדח חצי אוטומטי ומחסנית. בית המשפט קבע בעניינו של הנאשם 1 מתחם עונש הנע בין 24 ל-44 חודשי מאסר בפועל ובעניינו של הנאשם

2 מתחם עונש הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר.

9. בפרשה שתיק זה הוא חלק ממנה, הוטלו על הנאשמים האחרים העונשים הבאים:

בת"פ 61618-02-19 **מדינת ישראל נ' אבו טהה** (מיום 24.07.19) נדון עניינו של מוחמד אבו טהה בקשר לעסקת **מכירת אקדח אחד** לסוכן, **בה היה מעורב גם הנאשם**. בית המשפט קבע כי מוחמד - שלא היה הבעלים של הנשק ולא קיבל לידיו את מלוא התמורה בעד מכירתו, לא היה יוזם העסקה, ודובר באירוע חד פעמי, אולם האקדח היה בחזקתו והוא קיבל מידי הסוכן את התשלום עבורו (אשר רובו הועבר על ידו לאחר-) היה מבצע עיקרי בעסקה. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 48 חודשי מאסר בפועל והוטלו על הנאשם **22 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

בת"פ 61759-02-19 **מדינת ישראל נ' פאדל ופתחי אבו טהה** (פורסם בנוב, 04.12.19) - (שנדון בפני) נדון עניינם של פאדל ופתחי אבו טהה - פאדל היה מעורב **יחד עם הנאשם** בעסקת מכירת נשקי הקרלו לסוכן בתאריכים 12.09.18 ו 16.9.18 ופתחי היה מעורב בעסקה אחת מיום 12.09.18. אשר לעסקה הראשונה, צוין, כי פאדל סייע לביצוע עסקה אחרת בנשק בכך שהעמיד את שיג ביתו לצורך ביצוע העסקה וקיבל לידיו את הכסף מידי פתחי, ואילו פתחי ביצע עסקה אחרת בנשק בצוותא, בכך שהכווין את הנאשם והסוכן למקום ביצוע העסקה, הביא את הנשק, וקיבל תשלום עבור הנשק, שאת חלקו היה אמור להעביר לבעל הנשק. ביחס לעסקה השנייה, פאדל היה מי שמכר את הנשק לסוכן, בתיווך הנאשם. למעשי העבירות של פאדל נקבע מתחם עונש כולל הנע בין 3.5 ל- 5.5 שנות מאסר בפועל והוטלו עליו **45 חודשי מאסר בפועל**, ומתחם העונש ההולם למעשה של פתחי נקבע כנע בין 3 ל- 5 שנות מאסר והוטלו עליו **36 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ 72107-02-19 **מדינת ישראל נ' מחמד אבו חאמד** (מיום 31.12.19) נדון עניינו של מוחמד אבו חאמד - צעיר כבן 22 ללא עבר פלילי - שמכר לסוכן את **הנשק המאולתר** בעסקת המכירה מיום 16.09.18 ברהט, **בה היה מעורב הנאשם**. הוא הורשע בעבירות של סחר בנשק בצוותא, החזקת נשק, נשיאה והובלת נשק וירי מנשק חם. נקבע כי מתחם העונש ההולם לכלל העבירות נע בין 4 ל- 6 שנות מאסר והוטלו עליו **54 חודשי מאסר בפועל**.

10. אשר לנסיבות ביצוע העבירות-

מעשי הנאשם חייבו הכנה, תיאום והיערכות, וכללו פעולות מעשיות שונות מצדו, כך שהמדובר בעבירות שבוצעו מתוך תכנון מוקדם.

כידוע, כלי הנשק שהנאשם היה מעורב במכירתם, נמסרו לידי סוכן משטרתי, כך שבפועל הנשק עבר לרשות המדינה, והסכנות והנזקים הטבועים בהחזקת נשק בידיים בלתי מורשות, לא התממשו. אולם, הנאשם והאחרים שהיו מעורבים במעשים, לא ידעו כמובן שמקבל כלי הנשק הוא סוכן משטרתי ומבחינתם כלי הנשק הועברו לאזרח שאינו מורשה להחזיק בהם - על כל הסכנות הטבועות בכך, הידועות לכל. ומבחינה זו פוטנציאל הנזק

של מעשי הנאשם גדול מאוד.

חלקו של הנאשם בביצוע כל אחת מהעבירות ובנגזר מכך מיקומו בפרשה בכללותה, היו משמעותיים מאוד ומרכזיים. התואר "תיווך", כשלעצמו, אינו משקף נכונה את תרומת מעשי הנאשם להוצאת העבירות אל הפועל ואת מיקום מעשי הנאשם על סולם החומרה ביחס למשתתפים האחרים. יוזכר שהמדובר בסחר בלתי חוקי בנשק. סחר שהעוסקים בו אינם מוכרים לציבור הרחב ושהסחורה המוצעת בו אינה מפורסמת כדרך שמוצרים חוקיים מפורסמים למכירה. הידיעה על נשק בלתי חוקי המוצע למכירה אינה טריוויאלית וכך גם הידיעה על לקוחות המתעניינים ברכישת נשק כזה. העובדה שהנאשם ידע על מספר אנשים המעוניינים למכור כלי נשק בלתי חוקיים ופעל בשיתוף פעולה איתם למציאת קונה ולהוצאת העסקאות אל הפועל, מלמדת על עומק המעורבות שלו בתחום ועל פעילות שיטתית שלו, שאינה אקראית או חד פעמית.

מעשי התיווך של הנאשם לא הסתכמו בהעברת אינפורמציה ראשונית בין הצדדים. הנאשם היה פעיל ומעורב ויוזם, הוא הציע, התלווה למפגשים, השתתף בהם, ובעצם היה הרוח החיה בהוצאת עסקאות הנשק אל הפועל.

11. התופעה של החזקת נשק בלתי חוקי בידי אזרחים הגיעה לממדים בלתי נסבלים. השלכותיה על שלום הציבור ובטחונו - המיידיות הניכרות לעין, וארוכות הטווח - חמורות ומעוררות דאגה. המערכות השלטוניות הנוגעות לענין מודעות לחומרת המצב ומשקיעות מאמצים ניכרים לתיקונו, ובתי המשפט נדרשים לתרום את תרומתם בסיוע לבלימת התופעה.

12. לא למותר להזכיר כי העונש הקבוע לכל אחת מעבירות הנשק שביצע הנאשם הוא 15 שנות מאסר.

13. בהתחשב בחומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן; במידת האשם של הנאשם; בערכים החברתיים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם; במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות; אני קובע שמתחם העונש ההולם למעשי עבירות הנשק של הנאשם נע בין 5 ל-8 שנות מאסר בפועל.

14. הנאשם בן 20, ללא הרשעות קודמות. נסיבותיו האישיות, המפורטות בתסקיר שירות המבחן, מורכבות. הוא הודה בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש נגדו ובכך חסך זמן שיפוט ומשאבים נוספים הכרוכים בניהול המשפט עד תום. והפגיעה הצפויה לו ולמשפחתו ממאסרו, משמעותית מאוד.

15. הפיתוי להשגת רווח כספי מביצוע עבירות בנשק; הקלות היחסית של הביצוע; הקושי בגילוי העבירות ובהפללת העבריינים; הפגיעה החמורה של המעשה באינטרסים ציבוריים חשובים; והממדים המדאיגים של התופעה; מחייבים הטלת עונשים חמורים, שיהיה בהם כדי לשדר למי שהרעיון עולה במוחו, ששכרו יצא בהפסדו וששומר נפשו ירחק. (ראה ע.פ. 1323/13 רך חסן ונסים אגבריה נ' מדינת ישראל - פורסם בבנו. 5.6.13).

16. הניסיון מלמד שחלק בלתי מבוטל מהנאשמים המבצעים עבירות נשק, הם צעירים. משכך, שכבת גיל זו היא קהל יעד חשוב להרתעה, ואם רוצים לקיים ענישה משמעותית שיהיה בה כדי להשפיע, אין לתת משקל גדול לגיל הצעיר.

17. הנתונים והמאפיינים הנוגעים לנאשם, שהביאו את שירות המבחן להערכה שקיימת רמת סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד על ידו, מבססים את ההנחה שהנאשם זקוק להרתעה אישית.

18. נוכח האמור, אני גוזר על הנאשם, על עבירות הנשק, את העונשים הבאים:

א. חמש וחצי שנות מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת נשק המסווגת כפשע.

19. נוכח מצבו הכלכלי של הנאשם ובהתחשב בתקופת המאסר שנגזרה עליו, אני נמנע מלהטיל עליו קנס.

העבירות האחרות

1. בזמן ביצוע העבירות שבכתב האישום שהוגש נגד הנאשם בת"פ 60167-10-17, אשר צורף לתיק כאן, היה הנאשם קטין כבן שבע עשרה וחצי. על כן, לאחר הודאת הנאשם בעובדות המהוות את העבירות, נקבע כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

2. לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן על הנאשם ונוכח האמור בו, טיב העבירות, גילו של הנאשם בעת ביצוען, הקרוב לגיל בגרות, ושיקולי הענישה הנוגעים לענין, אני מרשיע את הנאשם בעבירות שנקבע כי הוא ביצע - חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413ה' בחוק העונשין, סיוע לאיומים, לפי סעיף 192 ו- 31 בחוק העונשין, והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) בחוק העונשין.

3. בהסדר הטיעון שבגדרו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדותיו, הוסכם בין הצדדים להמליץ לבית המשפט להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסך ₪ 200 ופיצוי למתלונן בסך ₪ 600.

הצדדים הצדיקו את העונש המומלץ בעיקר בקשיים ראייתיים.

4. בתהליך בחינת עונש המוצע על ידי הצדדים בהסדר טיעון, יש להפעיל את "מבחן האיזון" שנקבע

בפסיקה, במסגרתו נבחנת טובת ההנאה שההסדר מעניק לנאשם אל מול התועלת הנובעת ממנו לאינטרס הציבורי. ככלל, יש להעמיד את התביעה בחזקת תקינותה ולהתחשב בציפיית הנאשם, ולכבד עונשים המוצעים בהסדרי טיעון, אולם, כאשר העונש המוצע יוצר יחס בלתי הולם בין ההקלה הניתנת לנאשם לבין האינטרס הציבורי, יש לדחות את ההסדר. (ראה ע"פ 1281/06 **נחמן יצחק בורשטיין** נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.4.2008))

5. מעשי הנאשם, חמורים. הנאשם נכשל במבחן נהיגה ובתגובה לכך הוא נקם במורה הנהיגה שלו בכך שניקב את ארבעת צמיגי רכבו וניפץ את שמשותו האחורית. בנוסף לכך, הוא הגיע עם אחר למשרדו של מורה הנהיגה, צעק במקום וסייע לאחר לאיים על מורה הנהיגה. בעקבות המתואר, הנאשם נעצר על ידי המשטרה והובא לבית המשפט, ובית המשפט הורה על שחרורו וקבע שהוא ימצא במעצר בית למשך 6 ימים ולא יצור קשר עם המעורבים בענין במשך 30 יום. הנאשם הפר את צו בית המשפט בכך שיצא מבית הוריו למרות מעצר הבית שנקבע לו, והגיע למשרדו של המתלונן למרות שהדבר נאסר עליו.

6. התנהגות הנאשם מבטאת הלך רוח כוחני-בריוני, חוסר גבולות ואי מורא דין, והיא מצדיקה ענישה משמעותית, למרות קטינות הנאשם בעת ביצוע העבירות.

7. קושי ראייתי, אינו מצדיק הסכמת התביעה לכל עונש ואינו מצדיק, לבדו, קבלת המלצת הצדדים על ידי בית המשפט. לעתים, העונש המוצע בהסדר הטיעון הוא כה בלתי הולם עד כי מוטב שהתביעה תנהל את התיק גם במחיר האפשרות שהנאשם יזוכה, ומוטב שבית המשפט ידחה המלצה לעונש הפוגע בצורה משמעותית באמון הציבור ובשיקולי הענישה הכלליים.

8. העונש המומלץ כאן, הן בנוגע למאסר והן בנוגע לפיצוי, רחוק מלהלום את חומרת מעשי הנאשם בנסיבותיהם ואת מידת אשמו של הנאשם, והוא מפר במובהק את האיזון הדרוש לקבלת המלצה עונשית במסגרת הסדר טיעון. (ראה והשווה רע"פ 4522/13 **נעיסי** נ' **מדינת ישראל** (16.7.13) ועפ"ג (ת"א) 49671-07-13 **אל עביד** נ' **מדינת ישראל** (28.10.13))

9. בהתאם להלכה הנוהגת בענין זה, לא אמצה את הדין עם הנאשם, והעונש שיוטל עליו יקח בחשבון את העונש המוצע בהסדר הטיעון ואת העובדה שהודאת הנאשם באה במסגרת הסדר הטיעון.

10. אני מוצא לנכון לציין, כי במקרים בהם הסדר הטיעון נעשה על ידי התביעה המשטרית ומוצג על ידי הפרקליטות במסגרת צירוף תיק, כמו בענייננו, על הפרקליטות, כגורם המציג את ההסדר לפני בית המשפט, לשוב ולבחון את ההסדר ואת סבירותו, ולא לראות את עצמה כבולה בכך שהתביעה המשטרית אישרה אותו.

11. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים -

- א. 5 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת איומים או עבירת היזק לרכוש.
- ג. פיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪.

אופן נשיאת עונשי המאסר

נוכח מכלול נתוני הנאשם והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בתיק שצורף, ובהתחשב באורך תקופת המאסר שנגזרה על הנאשם בעבירות הנשק, הנאשם ישא את שתי תקופות המאסר בחופף.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט טבת תש"פ, 16 ינואר 2020, בנוכחות הצדדים.